

Гуцуляк Д. М.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-МЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ

У статті проаналізовано роль інформаційно-медійних технологій як інструменту гібридної війни, визначено ключові аспекти та методи ведення сучасних конфліктів за допомогою інформаційного впливу. Розглянуто концепцію гібридної війни згідно з науковими поглядами вчених, яка передбачає використання комплексу військових, дипломатичних, економічних, та інформаційних заходів для досягнення стратегічних цілей без застосування прямого насильства. Особливу увагу приділено механізмам створення альтернативної реальності та їх впливу на масову свідомість.

З'ясовано, що найбільшу роль у досягненні цілей гібридної війни відіграють інформаційно-медійні технології, здатні формувати публічну думку та впливати на соціально-політичні процеси. Доведено, що пропагандистські кампанії та маніпуляція інформацією є основними інструментами в руках держави-агресора для розколу суспільства та підриву довіри до урядових інституцій.

Детально розкрито стратегію інформаційного впливу Росії на окупованих територіях та методи створення контрольованих інформаційних просторів для маніпулювання громадською думкою. Автор підкреслює значення соціальних мереж як каналів швидкого розповсюдження інформації та формування громадського резонансу.

Важливим аспектом дослідження є аналіз феноменів фейкових новин та твітер-штормів, які сприяють створенню та посиленню інформаційного шуму, ускладнюючи прийняття раціональних рішень. Доведено, що такі явища можуть впливати на міжнародне сприйняття конфлікту та знижувати міжнародну підтримку України.

Висвітлено потребу в розвитку механізмів захисту від інформаційних атак, зокрема через підвищення медіаграмотності населення та створення надійних систем верифікації інформації.

Сформовані висновки, які полягають в тому, що в контексті глобальних змін і посилення ролі інформаційних технологій критично важливим стає розвиток механізмів захисту від інформаційних атак та формування відкритого суспільства, здатного критично аналізувати інформацію.

Ключові слова: гібридна війна, інформаційно-медійні технології, пропаганда, фейки, маніпуляція, медіа.

Постановка проблеми. У епоху глобалізації та стрімкого розвитку цифрових технологій значення комунікації та інформації стрімко зростає, а з ним і вплив на психологію індивідів та колективну свідомість. Традиційні методи впливу еволюціонували до використання маніпуляцій, дезінформації, розповсюдження дипфейків, інформаційних вірусів та інших сучасних інструментів. Аналіз воєнних дій та збройних конфліктів ХХ століття та на початку ХХІ століття веде до висновку, що сучасна епоха є епохою гібридних війн.

Ще до розгортання масштабних бойових дій Д.Кулеба наголошував на безперервному стані комунікативного конфлікту, в якому постійно відбуваються як контрольовані атаки з боку зацікавлених суб'єктів (держав, політичних угруповань,

корпорацій), так і спонтанні вибухи інформації, що спричиняють інформаційні бурі. У цьому калейдоскопі інформаційного безладу деякі фрагменти можливо взяти під контроль, але охопити весь спектр хаосу нереально [7]. Нині, з загостренням ситуації, комунікативна війна втілює значну частину гібридних дій.

В умовах сучасних конфліктів, де інформаційний простір стає ареною для ведення боротьби, розуміння стратегій і тактик, використовуваних у гібридній війні, є ключовим для забезпечення національної безпеки та стабільності. Отже, дослідження впливу інформаційно-медійних технологій у контексті гібридної війни набуває актуальності як для науковців, так і для практиків у сфері безпеки, політики, журналістики та інших галузей.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій.

Вивчення концептуальних підходів до гібридної війни і її компонентів займає значне місце в сучасних міжнародних та внутрішніх академічних дискусіях. Визнані аналітики зі США, як-от Ф. Гофман, Дж. Мак'юен та Р. Вілкі, здобули репутацію як провідні теоретики у цій галузі. Водночас, на тлі безпосереднього впливу російської гібридної агресії проти України, українські вчені такі як Є. Магда, В. Горбулін, Г. Перепелиця, В. Головченко, М. Дорошко активно долучилися до дослідження цієї проблематики, пропонуючи глибокий аналіз ситуації на основі безпосереднього досвіду.

Крім того, російсько-українське протистояння, незважаючи на існуючу наукову увагу, продовжує залишатися актуальним об'єктом для подальших досліджень, що вимагає аналізу нових даних та пошуку шляхів вирішення конфлікту. Розгляд інформаційних війн, смислових баталій, гібридного впливу присутній у працях таких авторів, як Р. Банка, Д. Кулеби, О. Курбана, М. Ожевана, Г. Почепцова, О. Джуса, Ю. Бондара, В. Корнеєва, В. Рябічева, Н. Семен та ін. Їхні наукові праці охоплюють аналіз дезінформації, фейкових новин, маніпуляцій, пропаганди як інструментів гібридної війни, виділяючи важливість боротьби з інформаційними загрозами в сучасному світі.

Постановка завдання. Мета статті – проаналізувати роль інформаційно-медійних технологій як інструменту гібридної війни.

Виклад основного матеріалу. Згідно з поглядами М. Бонда, концепція гібридної війни передбачає використання широкого спектру військових стратегій, засобів та програм разом з політичними ініціативами, спрямованими на економічний та політичний вплив без застосування прямого насильства для примусового реформування або зміни урядів в умовах, характерних для держав, що знаходяться в стані політичної, соціальної та економічної нестійкості [10]. У найширших образах, «гібридна війна» ідентифікується як комплекс заходів, що включають в себе військові, дипломатичні, економічні та інформаційні дії, заздалегідь сплановані та оперативні виконані з метою досягнення стратегічних цілей. Вона об'єднує як традиційні, так і неконвенційні загрози, включаючи тероризм та саботаж, де застосовуються інноваційні або нестандартні технології для нейтралізації військової переваги опонента [9].

Особливість гібридної війни полягає в тому, що поряд з військовими діями як регулярного, так і нерегулярного характеру, використовуються методики створення альтернативної реальності

або псевдореальності, які є поєднанням елементів реальних та уявних подій, тим самим розширюючи невоєнні аспекти ведення гібридних воєн. Така стратегія дозволяє агресору досягти домінування в інформаційному просторі через розповсюдження специфічних символів, які складають бажаний образ реальності у масовій свідомості [5], а також має потенціал дискредитувати опонента незалежно від обраного курсу дій.

Найпотужнішим інструментом у досягненні таких цілей є інформаційно-медійні технології, які відіграють ключову роль в сучасних конфліктах, особливо в контексті гібридної війни, де вони виступають як потужний інструмент впливу та маніпуляції. Гібридна війна – це стратегія, яка поєднує військові та невійськові методи для досягнення політичних цілей, часто вдаючись до прихованих дій або використання сили непрямим чином. В цьому контексті, інформаційно-медійні технології стають інструментом для розповсюдження пропаганди, здійснення психологічного тиску, розколу суспільства, та підризу довіри до інституцій.

Основним завданням інформаційно-медійних технологій є формування публічної думки в напрямку, що вигідний для однієї зі сторін конфлікту, через широкий арсенал методів та підходів, від прямої пропаганди до більш тонких форм маніпуляції інформацією.

Пропагандистські кампанії, використовуючи державні та приватні медіа ресурси, створюють упереджене висвітлення подій, підкреслюючи позитивні аспекти діяльності «своєї» сторони і критикуючи опонентів. Такі кампанії часто вдаються до спотворення фактів, вибіркового представлення інформації або відвертого вигадання подій з метою формування потрібного нарративу.

Так, стратегія інформаційного впливу Росії на захоплених територіях здійснюється через ретельно підібраних представників Кремля, зокрема через радників Президента РФ, як-от Владислав Сурков та Дмитро Козак, а також через спеціалізовані відділи президентської адміністрації, відповідальні за міжрегіональне співробітництво. Ці органи відіграють ключову роль у визначенні політики мас-медіа через спеціалізованих галузевих кураторів, серед яких вирізняється фігура з псевдонімом «Чайка» – Дмитро Конов [11].

На окупованих територіях було сформовано інформаційні управлінські структури, що працюють під аналогічними російськими установами, включаючи міністерства, що відповідають за інформаційну політику та комунікації, аналогічні російському

Міністерству цифрового розвитку, зв'язку та масових комунікацій, Федеральній агенції друку та масових комунікацій. Також було створено централізовані медіаструктури для контролю над місцевими теле- та радіоканалами та виданнями, подібні до російської державної телерадіокомпанії ВГТРК, зокрема ГТРК «ЛНР» і «Луганськ-24», які відіграють роль головних джерел пропаганди, аналогічних федеральному каналу «Росія – 24». При цьому сигнали українських телеканалів блокуються, замість цього населенню доступний перегляд основних російських каналів, що сприяє поширенню односторонньої інформації.

Так, через змішування фактичних подій з вигаданими елементами, що часто має коріння в культурних продуктах, таких як література жанру фентезі, телесеріали та кінофільми здійснюється маніпулювання сприйняттям реальності, створюючи так звані паралельні світи.

У цьому процесі вирішальну роль відіграють телебачення та медійні платформи, оскільки вони не лише відтворюють, а й активно моделюють уявлення про світ, сприяючи створенню сценаріїв гібридних воєн. Такі сценарії, як «Кримська ейфорія», «Боротьба з фашизмом на Донбасі», «Сирійська епопея», не лише розповідають альтернативну історію, але й впливають на реальні політичні та військові рішення, оцінку подій та виправдання агресивних дій.

Існує поширена думка, що такі паралельні реальності є виключно продуктом медійних маніпуляцій. Проте, на практиці, медіа частіше лише відображають і поглиблюють існуючі в суспільстві уявлення, відіграючи роль каталізатора в процесі їх розвитку [4, с. 57].

Особливу увагу в таких стратегіях приділяють використанню новітніх технологій і соціальних мереж, які дозволяють швидко поширювати інформацію серед великої аудиторії, в тому числі через створення фальшивих акаунтів або ботів, що імітують активність реальних людей. Це дозволяє не тільки максимально розширити охоплення аудиторії, але й створити ілюзію масової підтримки певних дій або поглядів.

Одним із провідних інструментів поширення інформаційних хвиль слугує явище, відоме як Твіттер-шторм. Це миттєве зростання активності користувачів навколо певної тематики в соцмережах, особливо на платформах Twitter та Facebook. Такий сплеск стає ефективним механізмом для швидкого розповсюдження ідей чи думок, відіграючи роль індикатора громадських настроїв. Об'єднання користувачів навколо певного хештегу

не лише привертає увагу до важливих подій або проблем, але й стає каталізатором громадського резонансу (прикладом можуть слугувати твіттер-шторми на підтримку Євромайдану, проти російської агресії). Використання унікальних хештегів дозволяє миттєво розширювати коло обговорення, привертаючи увагу не тільки в межах однієї платформи, але й серед широкої аудиторії інших соцмереж [6, с. 431–432].

З іншого боку, феномен фейкових новин став визначальним для сучасного інформаційного простору. Це інформація, створена з метою обману, яка може бути повністю вигаданою або містити елементи правди, але представлена таким чином, щоб вводити в оману або маніпулювати громадською думкою. У соціальних медіа України фейкові повідомлення часто мають за мету дезінформацію, спричиняючи не лише сплеск емоцій, але й сіючи розбрат серед аудиторії. Мета таких повідомлень – змусити сумніватися в правдивості інформації, підірвати авторитет осіб чи інституцій, спровокувати паніку або агресію, а також змінити громадське сприйняття певних подій або фактів.

Ці явища, разом з твіттер-штормами, сприяють створенню та посиленню інформаційного шуму – стану, у якому значущість інформації знижується через її надмірну кількість. В умовах такого шуму стає все складніше не лише знайти вірогідну інформацію, але й здійснити її якісну обробку та аналіз. Це перешкоджає здатності індивідів і суспільства в цілому приймати обґрунтовані та раціональні рішення, втягуючи їх у вир неперевірених, спотворених, або навмисно фальсифікованої інформації.

Протягом 2018–2019 років, на тлі високої інформаційної потреби населення, дезінформація стала ключовою стратегією у конфлікті Росії проти України. Серед численних фейкових повідомлень можна виділити ті, які були націлені на підживлення агресивних настроїв серед російських громадян щодо українців (для внутрішнього споживання) та на зниження репутації України на міжнародному рівні, зображуючи її як країну, яка порушує права людини та підтримує екстремістські ідеології (для зовнішнього споживання).

З початком широкомасштабної агресії Росії проти України у 2022 році, ці інформаційні атаки стали включати також елементи залякування та посилення панічних настроїв (наприклад, заяви про захоплення країни «фашистами»), портретацію ворожих та героїчних образів, дискредитацію українського військового керівництва та

армії в цілому, здійснення кібератак з метою підриву іміджу України, застосування тролінгу, виготовлення фальшивих новин, зниження цінності української ідентичності, мови та культури, використання релігійних мотивів у пропаганді та звернення до емоцій з метою маніпуляції громадською думкою. Також були застосовані теорії змови для посилення розколу та недовіри в суспільстві. Усе це має на меті деморалізацію населення та зменшення міжнародної підтримки України [2, с. 204].

Феномени, такі як фейкові новини та твітершторми, стають інструментами у руках тих, хто бажає маніпулювати громадською свідомістю в контексті гібридної війни. Вони дозволяють не лише формувати суспільну думку в певному напрямку, але й розколювати суспільство, сіяти недовіру та провокувати конфлікти, ефективно використовуючи соціальні мережі як поле для інформаційних операцій.

Таким чином, у сучасному світі, де інформація є найціннішим ресурсом, контроль над нею та здатність її маніпулювати стають ключовими засобами ведення гібридної війни.

Специфіка інформаційних кампаній у контексті гібридної війни також полягає в активному використанні методів психологічного впливу, які спрямовані на викликання страху, невизначеності або розчарування серед населення опонента. Через створення почуття постійної загрози або небезпеки такі кампанії намагаються підірвати довіру до урядових інституцій, зменшити моральний дух і, як наслідок, послабити опір.

Таким чином, інформаційно-медійні стратегії та технології у гібридній війні використовуються як засіб досягнення стратегічних цілей без безпосереднього застосування військової сили, опосередковано впливаючи на ситуацію шляхом маніпуляції громадською думкою та емоціями людей. Ці стратегії, використовуючи всі доступні медійні платформи, від традиційних ЗМІ до Інтернету та соціальних мереж, створюють умови, в яких інформація стає зброєю, спрямованою на дестабілізацію суспільства, зниження ефективності управління країною-опонентом та підрив його міжнародного авторитету.

Важливим елементом такого впливу є створення та розповсюдження контенту, що викликає сильні емоційні реакції, таких як обурення, страх або відчуття несправедливості. Це досягається за допомогою сенсаційних заголовків, маніпулятивних зображень або відео, а також викривлення або вибіркового представлення інформації, що веде до поширення неправдивих новин та теорій змови.

В результаті це не тільки викривляє реальну картину подій, але й посилює поділ у суспільстві, підриваючи основи демократичних інститутів та процесів.

Під час анексії Криму Росією були застосовані різноманітні стратегії, які включали появу неназваних «зелених чоловіків», оснащених сучасним російським озброєнням; формування інформаційного простору, який сприяв інтересам Кремля, у західних ЗМІ; цілеспрямовану маніпуляцію інформацією в українській частині Інтернету, як то неправдиві повідомлення про підняття Андріївського прапора на українському військовому кораблі «Гетьман Сагайдачний», розповсюджені ІТАР-ТАРС і РІА «Новості»; недоречні дії представника РФ В. Чуркіна на засіданні Ради Безпеки ООН. В Україні під ударом опинилися не лише економіка та політика, але й культурна пам'ять, інформаційні звички, національна самобутність. Завдяки зусиллям пропаганди було штучно створено імідж дискримінації російськомовних громадян, а також нагнітання страху перед неіснуючою загрозою з боку «бандерівців» [9].

Крім того, використання інформаційних технологій для проведення кібератак на урядові, військові та цивільні інформаційні системи є іншим аспектом гібридної війни, що дозволяє не тільки збирати розвіддані, але й втручатися в електронне управління, фінансові операції та інші критично важливі процеси, спричиняючи хаос та збитки інфраструктурі опонента.

Після початку воєнних дій Росії проти України одразу ж було зафіксовано кілька випадків кібератак, до яких відносяться: перебої в роботі комунікаційних систем видання «Kyiv Post» та збої у функціонуванні супутникової мережі «KA-SAT» незадовго до офіційного початку конфлікту (24 лютого 2022 року), впровадження шкідливого програмного забезпечення Issac Wiper на державні сайти (25 лютого 2022 року), а також атаки на українську цифрову інфраструктуру, що спричинило обмеження доступу до банківських послуг та енергопостачання (28 лютого 2022 року) [3].

Крім того, у контексті дослідження, особлива увага приділяється також створенню колективів підтримки через соціальні мережі, де штучно стимульовані «громадські дискусії» можуть формувати негативну думку щодо політиків, військових дій або політики країни-опонента. Такі техніки включають в себе використання тролів та ботів для створення ілюзії масової підтримки або неприйняття, а також для широкого розповсюдження дезінформації.

Загалом, інформаційно-медійні стратегії та технології в гібридній війні виступають як багатовекторний інструмент, спрямований на досягнення стратегічних цілей через маніпуляцію перцепцією, думками та поведінкою широкої громадськості. Це досягається за рахунок комплексного використання медійних ресурсів для формування сприйняття реальності, що вигідно одній із сторін конфлікту, та водночас дискредитації противника.

Такий підхід передбачає не тільки розповсюдження інформації, але й активне використання психологічних інструментів для впливу на емоційний стан цільової аудиторії, що включає в себе викликання страху, неспокою, ненависті або, навпаки, симпатії. Одночасно застосовуються техніки відвернення уваги від критичних питань та фокусування на маргінальних або вигаданих проблемах, що сприяє подальшій поляризації суспільства.

У рамках таких кампаній значна увага приділяється аналізу реакції аудиторії на поширювані повідомлення, що дозволяє оперативно коригувати стратегії впливу та підвищувати їх ефективність. В наш час використання сучасних інформаційних технологій, зокрема алгоритмів штучного інтелекту та машинного навчання, надає можливість для збору та аналізу великих обсягів даних про поведінку користувачів в Інтернеті, їхні переваги та соціальні зв'язки, що в подальшому використовується для цілеспрямованого впливу.

Особливу роль у цьому процесі відіграють соціальні мережі як інструмент швидкого розповсюдження інформації та формування громадської думки. Вони стають ареною для ведення інформаційних війн, де через створення віртуальних ідентичностей, груп підтримки або антифан-спільнот можливо масштабно впливати на сприйняття подій, формувати ставлення до певних осіб, ідей або політичних рухів [1, с. 158].

Завдяки глобальній природі Інтернету та високій швидкості поширення інформації, інформаційно-медійні стратегії в гібридній війні можуть мати негайний міжнародний вплив, перетворюючи локальні конфлікти на предмет глобальної уваги та дискусій, що, в свою чергу, може призводити до залучення міжнародних організацій, зовнішніх держав та інших глобальних акторів, що ускладнює дипломатичні відносини та може змінити хід конфлікту.

Ефективне використання інформаційно-медійних технологій вимагає глибокого розуміння психології мас, культурних особливостей цільових аудиторій, а також тенденцій у світовій політиці та

медіа-пейзажі. Це створює потребу в постійному моніторингу та аналізі інформаційного простору, що дозволяє адаптувати інформаційні кампанії до змінюваних умов і максимально ефективно впливати на громадську думку [8].

Важливо відзначити, що успіх інформаційно-медійних технологій не обмежується лише кількістю поширення інформації чи рівнем впливу на громадську думку. Він також залежить від здатності створювати стійкі наративи, які можуть пережити критичну перевірку та продовжувати формувати уявлення та переконання людей навіть у довгостроковій перспективі. Таким чином, інформаційно-медійні технології стають інструментом не лише тактичного, але й стратегічного впливу, здатним змінювати хід історії та впливати на формування майбутнього суспільних відносин.

В умовах сучасного глобалізованого світу, де інформація поширюється з небаченою швидкістю, здатність контролювати інформаційний простір, впливати на громадську думку та формувати наративи стає ключовою компетенцією держав, що прагнуть забезпечити свою безпеку та досягти стратегічних цілей на міжнародній арені. Тому розробка та впровадження ефективних інформаційно-медійних технологій є важливою частиною сучасної гібридної війни, що вимагає від усіх учасників конфлікту не тільки високих технологічних навичок, але й глибокого розуміння людської психології, культурних особливостей та політичних процесів.

Сучасна гібридна війна перетворює інформаційний простір на одне з головних полів битви, де перемога часто залежить не стільки від військової міці, скільки від здатності впливати на думки, переконання та, врешті-решт, поведінку людей. В цьому контексті інформаційно-медійні техніки стають не просто засобом досягнення короткотермінових тактичних цілей, а й інструментом стратегічного впливу, здатним формувати політичний ландшафт, культурні норми та міжнародні відносини на десятиліття вперед.

В контексті глобальних змін та посилення ролі інформаційних технологій, критично важливим стає розвиток механізмів захисту від інформаційних атак, в тому числі шляхом підвищення медіаграмотності населення, створення надійних систем верифікації інформації та формування відкритого суспільства, здатного критично аналізувати інформацію, яка надходить ззовні.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, інформаційно-медійні технології відіграють вирішальну роль у гібрид-

ній війні, виступаючи не лише засобом ведення конфлікту, але й стратегічним інструментом для досягнення політичних цілей без безпосереднього військового зіткнення. Вони дозволяють агресорам маніпулювати громадською думкою, формувати альтернативну реальність та досягати домінування в інформаційному просторі, що є критично важливим для дестабілізації суспільства та підризу довіри до інституцій у країнах-цілях. Створення та розповсюдження контенту, що викликає емоційні реакції, разом з активним використанням

соціальних мереж для швидкого розповсюдження інформації, стають ключовими елементами цієї стратегії. Тому розвиток механізмів захисту від інформаційних атак та підвищення медіаграмотності населення є критично важливим для зміцнення стійкості держав до гібридних загроз.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці стратегій протидії інформаційним атакам та підвищенні рівня медіаграмотності суспільства для захисту демократичних цінностей та національної безпеки.

Список літератури:

1. Афанасьєв І. Ю., Новохатько Л. М., Сінько А. С. Інформаційно-комунікаційна діяльність та аналітика під час російсько-української війни (на прикладі соціальних мереж). *Communications and Communicative Technologies*. 2023. No 23. С. 156–163.
2. Беленчук І. В. Фейки та їх використання російськими масмедіа в умовах інформаційної війни. *Магістерські студії*. Херсон : ХДУ, 2021. Вип. 21. С. 203–205.
3. Війна Росії проти України: хронологія кібератак. Дослідницька служба Європейського парламенту. 2022. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/733549/EPRS_BRI\(2022\)733549_XL.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2022/733549/EPRS_BRI(2022)733549_XL.pdf) (дата звернення: 13.03.2024).
4. Горбуліна В. П. Світова гібридна війна: український фронт. Нац. ін-т стратег. дослідж. Київ: НІСД, 2017. 496 с.
5. Запорожець О. Ю. Феномен гібридної війни у сучасних міжнародних відносинах // *International relations, part «Political sciences»*. 2017. №16. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/index (дата звернення: 13.03.2024).
6. Карпчук Н. Twitter-шторм. Новітня політична лексика (неологізми, okazіоналізми та інші новотвори). Львів: Новий світ-2000, 2015. С. 431–432
7. Кулеба Д. Війна за реальність. Як перемагати у світі фейків, правд і спільнот. Київ : #книголав, 2022. 384 с.
8. Лизанчук В. Журналістська правда і постправда в контексті гібридної війни Російської Федерації проти України // *Вісн. Львів. ун-ту. Серія: Журналістика*. 2019. Вип. 45. С. 323–334.
9. Магда Є.М. Гібридна війна: сутність і структура феномену // *Міжнародні відносини: Серія «Політичні науки»*. 2014. № 4. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/viewFile/2489/2220 (дата звернення: 13.03.2024).
10. Bond M. Hybrid War A New Paradigm for Stability Operations in Failing States. Carlisle : U.S. Army War College, 2007, 25 p.
11. Сампан І. «Манафорт» для Пушиліна. Як Росія рятує рейтинг глави «ДНР» та збирає резервістів. 2020. // *Цензор.НЕТ* URL: <https://censor.net/ua/b3203445> (дата звернення: 01.03.2024).

Hutsuliak D. M. THE ROLE OF INFORMATION AND MEDIA TECHNOLOGIES AS A TOOL OF HYBRID WARFARE

The article analyzes the role of information and media technologies as a tool of hybrid warfare, identifies key aspects and methods of conducting modern conflicts with the help of information influence. The concept of hybrid war according to the scientific views of the researchers, which involves the use of a complex of military, diplomatic, economic, and informational measures to achieve strategic goals without the use of direct violence, is considered. Special attention is paid to the mechanisms of creating an alternative reality and their influence on mass consciousness.

It was found that information and media technologies, capable of forming public opinion and influencing socio-political processes, play the greatest role in achieving the goals of hybrid warfare. It has been proven that propaganda campaigns and information manipulation are the main tools in the hands of the aggressor state to divide society and undermine trust in government institutions.

The strategy of Russia's information influence on the occupied territories and the methods of creating controlled information spaces for manipulating public opinion are revealed in detail. The author emphasizes the importance of social networks as channels for the rapid dissemination of information and the formation of public resonance.

An important aspect of the research is the analysis of the phenomena of fake news and Twitter storms, which contribute to the creation and amplification of information noise, making it difficult to make rational decisions. It has been proven that such phenomena can influence the international perception of the conflict and reduce international support for Ukraine.

The need for the development of protection mechanisms against information attacks is highlighted, in particular through the improvement of media literacy of the population and the creation of reliable information verification systems.

The conclusions drawn are that in the context of global changes and the strengthening of the role of information technologies, the development of protection mechanisms against information attacks and the formation of an open society capable of critically analyzing information becomes critically important.

Key words: *hybrid war, information and media technologies, propaganda, fakes, manipulation, media.*